μὴ αὐριάθητο· σπῶς γὰρ αὐλήμψεισου τὸ πρόσωπον ὡς πρῦδωρ καθαρόν· ἐκδύσηδὲ ῥῦπον
καὶ οὐκ φοβηθήσῃ· καὶ πρὸς κόπον ἐπλήσῃ· ὡς ὁρκῦμα παρελθὸν καὶ οὐ πρόσθησῃ· ἤδεῖν
χάσου ὡς πρῖος φόρος· ⸗Κ δὶ μεσημβρείας αὐτὸ ἐλεῖσοι ζωή· πεποιθώς τὸ ἐσῃ ὅτι ἔστιν οἱ ἐλπίς·
ἐκδὶ μὲ εἰμὴ σκαὶ φρονπίδος αὐφαιρεῖ ταῖσοι ἁρλίῳ· κσυχάσῃς γὰρ καὶ οὐκέτι ἐ πολεμῶν σοθ·
μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοί σου δὶ κθήσονται· σεῖ αδὶ αὐτοὺς ἀπολεῖ ψᾷ· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεῖ·
ὀφθαλμοὶ δὶ ἀσεβῶν τακήσονται· ⸗πολαβὼν δὲ ἰῶβ λέγει· εἶτω ἐμὲ ἐξετάζοι ἄμοι· ἵνα μεθυμὶ
πλάνῃσι σοφίαι· καὶ μὴ ἐν μὴ καρδίαι καθ ὑμᾶς ἐστίν· δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγὼ κθὶ
ὡς χλέναισμαι· εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡ τοίμασθ πεσῆν ὑπάλλαγμα· οἱ κουσθ αὐτῶν ὅκ πορθῆ-
σθαι ὑπὸ ἀμόμωμ· οὐ μὴν δὲ· ἀλλὰ μὴ δὶς πεποιθέτω σου μηρὸς ὡν ἀθῶος ἔσεσθαι· ὅσοι πλάνον
μίζουσιν τὸν κῦ· ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται· ἀλλὰ δὲ ἐ πειράσπσον τι τρέπτοσθαι· ἐ ᾷσοι εἶπω
σιν· ἵνα πῖ θμὲν τοῦ οὐρανοῦ ἐσῇ σοι ἁμαρτείλφσιν· εἰς δὶ κῆσαι δὶς τὸ· ἐ ᾷσοι φερόσι· καὶ ἐ
ξηλέσουταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης· τίς οὐκ ἔγνω ὲν πᾶσι τούτοις· ὅτι χεὶρ κῦ ἐ ποίησεν
τοῦτο· εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ παντὸς τοῦ ζῶντος· καὶ πνεῦ παντὸς ἀνθρώ
που· οἷς μὲν γὰρ ῥᾳθυμία διακεῖνται· λάρυγξ δὶ σῖτου γλῶττα· ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφίαι· ἐν δὲ πολλῷ βίῳ
ξωὴ τιμή· παρ αὐτῷ σοφίαι κῆδεμόνες· αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις· ἐὰν καταβάλλῃ,
τίς οἰκοδομήσει· ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνδρῶν, τίς ἀνοίξει· ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ· ξηραίνεται
γῆ· ἐὰν δὲ ἐ παφῇ ἀποστόλεσιν αὐτὴν καὶ ταράξῃ· παρ αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς· αὐτῷ
ἀγνοοῦντα καὶ σύνεσις· διάγων βουλὰς ἀχμαλώτους· κριτὰς δὶ ἐπὶ ἐξέστησεν· καθιζά
νοντας ἐφ ἑαυτῶν θρόνους· καὶ ἀθέτησεν ζώνην ὀσφύος αὐτῶν· ἐξαποστῆλαν ἱερεῖς ἀχμαλώ
τους· δυνάστας δὲ ἐπὶ καπέκρυψεν· ἀφῄρηται δὲ χεῖλη πιστῶν· σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων
ἔλαβεν· ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ ἄρχοντας· ταπεινοῖς δὲ ἐ σάλο· ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκό-
τους· ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιᾶν θανάτου· πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά· κατευθύνων ἔ
θνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά· διάλλασσων καρδίας ἀρχόντων τῆς· ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῷ· ἣ
οὐκ ἤδεισαν· ψηλαφήσουσι σκότος καὶ μὴ φῶς· πλανηθείησαν δὲ ὡς πρόμεθύων· ἰδὼ
δοῦ ταῦτα πεθεώρηκεν ὁ ὀφθαλμός· καὶ ἀκήκοεν τὸ οὖς μου· καὶ γνοῖ δὰ ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐ γνω
σθε· καὶ οὐκ ἀσθενέστερος ὑμῶν ἐγώ εἰμι· ἀλλὰ εἰ μὲν πρὸς κῦ λαλήσω· ἐλέγξω δὲ ἐμαυ
τόν αὐτοῦ ἐὰν βούλῃται· ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι· καὶ ἰατὰ κακῶν πάντες· εἰ δὲ τὺ μὴν
κωφὰ ὦσαι· καὶ ἀποθέσθαι ὑμᾶς εἰς σοφίαν· ἀκούσατε ἐλέγχου μου πάλαι ὄντος· κρίσιν
δὶ χειρέων μου προσέχετε· πότερον οὐκ ἀπέναντι κῦ λαλεῖτε· ἢ ἀντὶ δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε
δόλον· ἵνα ὑποστελεῖσθε· ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριτὰ γένεσθε· καλόν πέ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς·
ἢ γὰρ τὸν πάντων ποιοῦντες· πρόσπεσῆσθε αὐτῷ· οὐδὲν πῆ σον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰδὼ
καὶ κρυφῇ· πρόσωπα θαυμάσετε· πότερον οὐ λίδειν ἀν αὐτοῦ τρωθήσει ὑμᾶς· φόβος
δὲ παρ αὐτοῦ ἐ πιπεσῖται ὑμῖν· ἀπόβησε δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυριάμα ἴσον ἀποδῶ· τὸ δὲ
σῶμα πάλιν· κωφὰ σατε ἵνα λαλήσω· καὶ ἀνα παύσωμαι θυμοῦ· ἀνα λαβὼν
τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσιν· ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν χειρί· ἐὰν δὲ χειρώσηταί με ὁ θεὸς·
ἔστι καὶ λίπηται· εἰ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐμαυτὸν ἀπὸ αὐτοῦ· καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται
εἰς σωτηρίαν· οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται· ἀκούσατε ἀκούσατέ μου ῥήματος
μου· ἀναστελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων· ἰδοὺ εἰ τὸ ἐμὸν τοῦ κρέματός μου· οἶδα εἰ τὸ ὅτι
δίκαιος ἀναφανοῦμαι· τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι· ὅτι νῦν κωφὰ σω καὶ ἐκλείψω.
ζωεῖν δέ μοι χρήσει· τὸ πάντως τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι· τῶν χειρῶν ἀπ ἐμοῦ
ἀπέχου· καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω· εἶτα καρέσεις ἐγώ δέσοι κοὐκ ἀκούσομαι·
ἢ λαλήσεις· ἐγὼ δέσοι δώσω ἀπόκρισιν· πόσας φήσι μοι ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας ἔχω· δίδα
ξόν μοι τίνες εἰσίν· διὰ τί ἀπ ἐμοῦ κρύπτῃ· ἢ γνῶσι δέμοι ἐχθρόν μου· ἵνα ὡς φύλλῳ

http://digital.slub-dresden.de/ppn34547760X/9